

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 55608-02-18 עיסא ואח' נ' Gewiss S.p.A

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט מיכאל תמיר

מבקשת

Gewiss S.p.A

באמצעות ב"כ עו"ד סער גרשוני

נגד

משיבים

1. יעקב עיסא
 2. יעקב לואי עיסא
 3. חומרי בנין ונכסים - יעקוב עיסא בע"מ
 4. יעקוב ראיד עיסא
- באמצעות ב"כ עו"ד אברהמים זובידאט

החלטה

1. לפניי בקשה לדחיית הערעור על הסף ללא דיון בו, בשל כך שלטענת המבקשת, הערעור הוגש
2 כשבוע לאחר המועד האחרון להגשתו ללא בקשה להארכת מועד.
3
2. הבקשה נתמכת בתצהיר של ב"כ המבקשת שהצהיר כי ביום שבו ניתן פסק הדין מושא הערעור,
4 3.1.18, שלח את פסק הדין לב"כ המשיבים בפקסימיליה וכן באמצעות הודעה באפליקציית
5 WhatsApp. כמו-כן הצהיר ב"כ המבקשת כי עוד באותו יום ניסה ליצור קשר עם ב"כ המשיבים
6 לטלפון הנייד שלו ללא הצלחה, אך למחרת, ביום 4.6.18, התקשר שוב לב"כ המשיבים אשר שוחח
7 עמו, אישר שקיבל את פסק הדין ושקרא אותו, בירך את ב"כ המבקשת על הזכייה והודיע שיעדכן
8 את המשיבים ביום ראשון. עוד עולה מהתצהיר כי בחלוף 30 יום ממועד מתן פסק הדין הוגשה
9 בתיק ההוצל"פ בקשה להגדלת החוב, ורק לאחר אישור הגדלת החוב והטלת עיקולים על
10 חשבונותיהם של משיבים 1-3, פנה ב"כ המשיבים לב"כ המבקשת וביקש להסיר את העיקולים.
11 ב"כ המבקשת הוסיף והצהיר כי בהתכתבות ב-WhatsApp מאותה עת טען ב"כ המשיבים שלא
12 קיבל מסירה של פסק הדין, אך לאחר שנשלח לו צילום מסך חזר בו מטענתו זו. לבסוף הוצהר כי
13 בתגובת המשיבים שהוגשה במסגרת בקשתם לעיכוב ביצוע פסק הדין, טען ב"כ המשיבים שקיבל
14 את פסק רק ביום 8.1.18 וצירף תצהיר לתמיכה בטענתו.
15
3. בתשובה לבקשה נטען, בין היתר, כי מסירה ב-WhatsApp אינה מסירה כדין לפי התקנות. עוד
17 נטען כי ביום 3.1.18 חגג ב"כ המשיבים את מסיבת האירוסין שלו, ובאותו ערב לא ראה את פסק
18 הדין ולא היה לו מושג מה נשלח אליו ב-WhatsApp. לגבי המסירה בפקסימיליה טען ב"כ
19 המשיבים כי לא זכור לו שאישר לב"כ המבקשת שקיבל את הפקס, וכן טען כי באותה עת היה
20

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 55608-02-18 עיסא ואח' נ' Gewiss S.p.A

בחופשה של כמה ימים לרגל מסיבת האירוסין, וחזר מחופשתו רק ביום 8.1.18 שבו התקבל פסק
הדין בפקסימיליה מבית המשפט. עוד נטען כי לפי תאריך קבלת הפקס מבית המשפט, המועד
האחרון להגשת הערעור היה 23.2.18, אך היות שיום זה נפל על יום שישי, תקופת ההגשה הוארכה
אוטומטית ליום ראשון שלאחריו, 25.2.18, ומכאן שהערעור הוגש במועד.

4. בתגובת המבקשת נטען בין היתר כי תשובת המשיבים לבקשה אינה נתמכת בתצהיר ולכן יש
למחוק את התשובה ולקבל את הבקשה למחיקת הערעור. עוד נטען כי אין בתשובת המשיבים כל
התייחסות לראיות שצורפו לבקשה אשר מוכיחות את מועד קבלת פסק הדין.

דיון

5. אכן, כפי שטוען ב"כ המשיבים, מסירה באמצעות אפליקציית WhatsApp אינה המצאה כדין
בהתאם לתקנות. עו"ד רשאי לבצע המצאה לעו"ד אחר המייצג בעל דין בפקסימיליה, אך זאת
בכפוף לתנאים המנויים בתקנה 497א(א) לתקנות. בתקנה זו נקבע כי יש לשלוח את כתב בי-הדין
למספר פקסימיליה המופיע בכתבי בי-דין של הנמען שהוגש לבית המשפט או בנייר המכתבים
המשרדי של עורך הדין רק בימים מסוימים ובשעות מסוימות כמפורט בתקנה, וכן נקבע כי מספר
העמודים של כתב בי-הדין לא יעלה על עשרה, ובסיום כל עמוד תופיע חתימת השולח. עוד נקבע
כי יש לצרף לכתב בי-הדין דף משלוח בפקסימיליה שבו יצוינו פרטי התיק, פרטי השולח כולל
כתובתו, מספר הטלפון ומספר הפקסימיליה שלו ומספר העמודים שנשלחו. כמו-כן נקבע כי עו"ד
השולח כתב בי-דין לנמען בפקסימיליה יודיע לנמען בטלפון, בתוך 24 שעות משעת המשלוח, כי
שלח בפקסימיליה את כתב בי-הדין ויערוך תרשומת על ההודעה הטלפונית שתכלול את פרטי כתב
בי-הדין, זמן השיחה ושמו של האדם שלו נמסרה ההודעה.

6. בענייננו, פסק הדין שנטען כי נשלח בפקסימיליה הוא בן 13 עמודים, ב"כ המבקשת לא ציין
בתצהירו לאיזה מספר שלח את הפקס ובאיזו שעה שלח אותו ואף לא ציין האם צירף לפסק הדין
דף משלוח בפקסימיליה כנדרש. נוסף על כך, ב"כ המבקשת לא הציג אישור כלשהו על משלוח
פסק הדין בפקסימיליה והצהיר כי לא העלה על דעתו שתהיה התכחות לקבלת פסק הדין, ולכן
לא שמר את דף השליחה. ב"כ המבקשת אמנם הצהיר כי ב"כ המשיבים אישר לו את קבלת הפקס
בשיחה טלפונית מיום 4.1.18, תוך הפניה לתדפיס פירוט שיחות טלפון שבו מופיעה השיחה
הרלוונטית וצוין מה היה משכה, אך לא צורפה לתצהיר תרשומת של השיחה שנערכה בזמן אמת
וב"כ המבקשת אף לא הצהיר כי ערך תרשומת כזו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 55608-02-18 עיסא ואח' נ' Gewiss S.p.A

7. מנגד, ב"כ המשיבים טען בתשובתו, כאמור, כי לא זכור לו שאישר לב"כ המבקשת שקיבל את הפקס, וכן הוסיף וטען כי היה בחופשה בת כמה ימים לרגל מסיבת האירוסין שלו שהתקיימה ביום 3.1.18 וחזר מחופשתו רק ביום 8.1.18. ב"כ המשיבים אמנם לא צירף תצהיר לתשובתו, אך מסעיף 9 לבקשה למחיקת הערעור עולה כי ב"כ המשיבים העלה את אותן טענות בתגובה לתשובה שהגיש ביום 22.2.18 במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, ותגובה זו נתמכה בתצהיר של ב"כ המשיבים (ראו נספח 3 לבקשה).

8. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המבקשת לא הרימה את הנטל הנדרש כדי לבסס כי פסק הדין הומצא לב"כ המשיבים כדין עוד ביום 3.1.18 או ביום 4.1.18.

9. ב"כ המבקשת הוסיף וטען כי בהתכתבות WhatsApp שצורפה לבקשה עומת ב"כ המשיבים עם התכתבות קודמת בעניין מועד המסירה ובעקבות זאת חזר בו מטענותיו בעניין מועד ההמצאה, אולם שב והעלה אותן בתגובתו לתשובה מיום 22.2.18 הנ"ל. אין לקבל טענה זו. מעיון בהתכתבות עולה כי ב"כ המבקשת כתב לב"כ המשיבים ביום 29.1.18 שפסק הדין נמסר לו ביום 3.1.18, אך ב"כ המשיבים לא אישר זאת אלא רק כתב "עוד מעט נראה מה הם רוצים לעשות בפסק הדין". לאחר מכן, ביום 15.2.18, שלח ב"כ המבקשת את אותה התכתבות מיום 29.1.18 לב"כ המשיבים אשר השיב "טוב חברי", אך לאחר מכן המשיכו הצדדים להתכתב ולדון בנושא, והדברים שנכתבו בהמשך לא הוצגו במלואם. לפיכך, אין בהתכתבות שצורפה לבקשה כדי לבסס שב"כ המשיבים חזר בו מטענתו קיבל את פסק הדין בפקס לראשונה רק ביום 8.1.18.

10. בפסק הדין שניתן בבש"א 1788/06 קלינגר נ' זקס מיום 13.11.07 נקבע כי "העיקרון על פי סדרי הדין הוא כי כלל ההמצאה הוא המחייב לצורך מניין הימים להגשת הליך ערעורי", ומכאן ש"מניין הימים לצורך ייזום הליך ערעורי מתחיל מיום המצאת פסק הדין לידי המערער, אם ניתן בהעדרו, וככלל, ידיעת בעל הדין אודות קיום פסק הדין קודם להמצאה אינה מעלה ואינה מורידה". כמו-כן נקבע בפסק הדין הנ"ל כי רק "במקרים חריגים וקיצוניים, ניתן לסטות מכלל זה ולהעדיף את כלל הידיעה על פני כלל ההמצאה", והובהר כי המשותף לאותם מקרים הוא התנהגות שלא בתום לב מצד בעל הדין המערער שיש בה כדי להצדיק סטייה מהכלל הנוהג (ראו הפניות שם, בין היתר לפסק הדין שניתן בבש"א 1890/00 מנורה איזו אהרון בע"מ נ' אוליצקי ברייה (1990) בע"מ, פ"ד נד(2) 840, 844).

11. בפסק הדין שניתן ברע"א 8467/06 לובנה אבו עוקסה נ' בית הברזל טנוס בע"מ מיום 8.7.10, התייחס בית המשפט לשלושה מצבים שבהם ייקבע כי בעל הדין לא פעל בתום לב, ולכן יש להעדיף את חריג הידיעה על פני כלל ההמצאה: (1) מצב שבו בעל דין פועל באופן מפורש לאור ניסיון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 55608-02-18 עיסא ואח' נ' Gewiss S.p.A

המצאת החלטה לידיו כאילו ההחלטה הומצאה כדין, ובשלב מאוחר נאחז בטענה כי נפל פגם בהמצאה בחוסר תום לב; (2) מצב שבו לא נעשה כל ניסיון להמצאה או שנעשה ניסיון המצאה פגום מבלי שבעל הדין התנהג אקטיבית באופן חסר תום לב. חריג זה הוכר במצבים שבהם נקבע כי המערער עשה שימוש לרעה בהיעדר ההמצאה כדין כדי לזכות ביתרון דיוני שיאפשר לו להגיש את הערעור לאחר פרק זמן ארוך מאוד. בהקשר זה הובהר כי **"הקביעה שבעל דין הפר את חובת תום הלב לאור חלופ הזמן כשלעצמו, תבוא רק בעקבות חלופ זמן משמעותי, היינו חריגה ניכרת מהתקופה הקבועה בתקנות לשם הגשת ערעור. זאת, מאחר שכאמור נקודת המוצא היא שאין פסול בעמידתו של בעל הדין על זכותו נוכח הידיעה לכשעצמה"**; ו- (3) מקרה שבו נעשה ניסיון המצאה שהפגם הנעוץ בו הוא זניח. בעניין זה נקבע כי יראו פגם כזניח רק אם **"אינו משליך כלל על הידיעה המלאה והברורה בדבר מתן פסק הדין, תוכנו והמועד בו ביקש בעל הדין להמציא את פסק הדין למשנהו"**.

12. בענייננו, אין חולק כי ממועד ההמצאה הנטענת ביום 3.1.18 ועד לאמצע חודש פברואר 2018 לערך, לא ביצעו המשיבים פעולות אקטיביות כלשהן בנוגע לפסק הדין, ובקשתם לעיכוב ביצוע פסק הדין הוגשה רק ביום 19.2.18. ב"כ המשיבים אף לא השיב להודעה שנשלחה אליו ב- WhatsApp ביום 3.1.18, והחל להתכתב עם ב"כ המבקשת בעניין רק ביום 21.1.18.

13. נוסף על כך, הודעת הערעור הוגשה ביום 25.2.18, דהיינו, לגישתו של ב"כ המבקשת, 52 ימים לאחר מועד הידיעה, כאשר היה על המשיבים להגיש את הערעור תוך 45 ימים ממועד ביצוע ההמצאה. לכן, ברי כי לא מדובר באחד מאותם מקרים חריגים שבהם חלף פרק זמן משמעותי ממועד הידיעה שיש בו כדי להעיד כשלעצמו על שימוש לרעה בזכות ועל התנהלות שלא בתום לב (ראו והשוו לע"א 1415/04 סרביאן נ' סרביאן, פ"ד נט(2) 440, שם הוגשה בקשה לביטול פסק דין ארבע שנים לאחר שנודע למבקש על קיומו).

14. אין גם מקום לקבוע כי הפגם שנפל במקרה דנן בניסיון ההמצאה של פסק הדין היה זניח, שכן מסירה באפליקציית WhatsApp אינה תקפה כלל, ולגבי ההמצאה בפקסימיליה, כפי שפורט לעיל, ב"כ המבקשת לא עמד ברבים מהתנאים המהותיים הקבועים בתקנות לצורך הכרה בהמצאה בדרך זו (ראו והשוו סעיף 34 לפסק הדין בעניין לובנה אבו עוקסה הנ"ל). בין היתר לא הציג ב"כ המבקשת כל אישור או תרשומת מזמן אמת על שליחת הפקס ועל אימות המשלוח. מעבר לכך, בניסיונות המקרה דנן אין מקום לקבוע כי הפגם אינו משליך כלל על הידיעה המלאה והברורה בדבר מתן פסק הדין, תוכנו והמועד שבו ביקש בעל הדין להמציאו, שכן ב"כ המשיבים טען שביום 3.1.18 כלל לא ראה את פסק הדין ולא היה לו מושג מה נשלח אליו ב- WhatsApp,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 55608-02-18 עיסא ואח' נ' Gewiss S.p.A

1 אינו זוכר שאישר לב"כ המבקשת שקיבל ממנו פקס ואף היה באותה עת בחופשה לרגל אירוסיו.
2 ב"כ המשיבים העלה טענות אלה בצירוף תצהיר, כאמור, עוד במועד הגשת תגובתו מיום 22.2.18.
3
4 15. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המקרה דנן איננו אחד מאותם מקרים קיצוניים וחריגים
5 שבהם הנסיבות מלמדות על שימוש לרעה בזכותם של המשיבים ועל התנהלותם שלא בתום לב.
6 לכן בענייננו, גם אם נודע לב"כ המשיבים על מתן פסק הדין ביום 3.1.18 או ביום 4.1.18 (ואינני
7 נדרש להכריע בכך), אין מקום לסטות מכלל ההמצאה ולהעדיף את חריג הידיעה.
8
9 16. ב"כ המשיבים טוען כי קיבל את פסק הדין בפסק ממזכירות בית המשפט ביום 8.1.18 ולכן המועד
10 האחרון להגשת הערעור היה 23.2.18, אך היות שיום זה נפל על יום שישי, תקופת ההגשה הוארכה
11 אוטומטית ליום ראשון שלאחריו, 25.2.18, ומכאן שהערעור הוגש במועד. נראה כי ב"כ המשיבים
12 טעה במניין הימים, שכן אם ההמצאה בוצעה ביום 8.1.18, אזי המועד האחרון להגשת הערעור
13 היה ביום חמישי, 22.2.18, ולא ביום שישי, 23.2.18. ואולם, ב"כ המבקשת לא העלה כל טענה
14 בעניין זה, ומכל מקום, נראה כי גם המשלוח בפסק מיום 8.1.18, לא היה בגדר המצאה כדין כיוון
15 שלא בוצע בהתאם להוראות בתקנה 497א(א) לעיל (בין היתר כיוון שאורכו של פסק הדין היה
16 גדול מ- 10 עמודים) ואף אחד מהצדדים לא ציין האם ומתי בוצעה מסירה כדין בדרך אחרת.
17
18 17. לפיכך, הבקשה לדחיית הערעור בשל הגשתו באיחור נדחית, אך זאת ללא צו להוצאות.
19
20 המזכירות מתבקשת למסור החלטה זו לצדדים וכן להביאה לידיעתו של כב' השופט ויצמן.
21
22 החלטה זו ניתנת מתוקף סמכותי כרשם.
23
24 ניתנה היום, כ"א סיון תשע"ח, 4 ביוני 2018, בהעדר הצדדים.

מיכאל תמיר, שופט